

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5248/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, оба из ..., чији је пуномоћник Славица Крупеж, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 171/2020 од 01.07.2020. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 171/2020 од 01.07.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 171/2020 од 01.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 164/2019 од 04.11.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу АА на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати неисплаћена потраживања из радног односа чија је висина утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године (тачка 57) у предмету Ст 4/10 у износу од 125.326,63 динара, са законском затезном каматом од 11.04.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца АА којим је тражио да се обавеже тужена да му на досуђени износ накнаде имовинске штете из става првог изреке плати законску затезну камату од 14.05.2007. године до 10.04.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу ББ на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати неисплаћена потраживања из радног односа чија је висина утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године (тачка 150) у предмету Ст 4/10 у висини од 256.676,29 динара, са законском затезном каматом од 11.04.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца ББ којим је тражио да се обавеже тужена да му на досуђени износ накнаде имовинске штете из става трећег изреке плати законску затезну камату од 14.05.2007. године до 10.04.2019. године. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова

поступка плати 38.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 171/2020 од 01.07.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, трећем и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет овог спора је захтев тужилаца за наплату новчаног потраживања из радно односа чија је висина утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године у предмету Ст 4/10 у висини од 125.326,63 динара за тужиоца АА, а у висини од 256.676,29 динара за тужиоца ББ.

Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, у поступку решавања спорног правног питања, Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Побијана пресуда не одступа од наведеног Закључка, с обзиром да је утврђена повреда права тужилаца на суђење у разумном року у стечајном поступку, са којих разлога нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, да би се у овом спору дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 11.04.2019. године, а побијана вредност предмета спора у односу на тужиоца АА је 125.326,63 динара, а у односу на тужиоца ББ 256.676,29 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП, прописано је да против одлуке првостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

С обзиром да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је побијана вредност предмета спора у односу на тужиоца АА 125.326,63 динара, а у односу на тужиоца ББ 256.676,29 динара, па како тужиоци нису јединствени супарничари, то се вредност предмета спора цени у односу на сваког тужиоца посебно, па како наведени износи по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе не прелазе динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић